

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
כל העם לכל אחד

785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

ספרים חדשים

שער הביטחון המבואר

מאת הרב יצחק ערד

בהוצאת המחבר

ביאור 'שער הביטחון' של רבנו בחיי, על-פי שיעוריו של הרב ערד, ועד יסוד ביאורי תורת החסידות. 438 עמ'. טל' 054-6427705.

הדרת פנים זקן

מאת הרב משה ניסן וינער

בהוצאת המחבר

מהדורה רביעית ומורחבת של הספר המקיף על גילוח וגידול הזקן לאור ההלכה. 1162 עמ'. טל' 054-7595019.

משכני עליון

לרמח"ל

בהוצאת מכון לשכנו תדרשו

ספר אלבומי מהודר של הרב שמעון זדה, מחולק לשלושה חלקים: חמישה פרקים לרמח"ל על מידות בית המקדש השלישי; מסכת מידות עם פירוש ברטנורא ורבי שמעיה; ברייתא מלאכת המשכן עם פירוש 'שער שמעון'. 398 עמ'. טל' 052-5881880.

מענים של אבות

מאת הרב מרדכי וייס

בהוצאת המחבר

פרקי אבות עם אמרות וביאורים מתורתו של הבעל-שם-טוב. 332 עמ'. טל' 03-6474892.

להתאחד לניצחון המוחץ

בכמה וכמה מערכות בעבר עצרו אותנו בדיוק בנקודה הקריטית, כשהיינו במרחק נגיעה מהניצחון. אסור שזה יקרה עכשיו

בית הדין בהאג. איפה כל ההצטרפות הבומבסטיות? (צילום: שוטרסטוק)

שעה שביט הדין הבין לאומי בהאג ביקר את ישראל בחריפות על המלחמה שאין צודקת ממנה במרחצי חמאס, לא היה אפשר שלא להיזכר במרירות בהצהרות הנחרצות שהשמיעו נציגי הממשלה ובכירי הביטחון בימי הגירוש הנוראים.

שוב ושוב נשאלה השאלה, מה יקרה אם אחרי הגירוש והנסיגה מחבל עזה עד הסנטימטר האחרון יוסיפו המחבלים לנסות לפגוע בנו ולשגר קטיושות לעבר ערי ישראל. התשובה הייתה שאז תהיה לנו לגיטימציה בין-לאומית להיכנס לעזה ולעשות שם את כל הדרוש כדי שאיש לא יעז עוד לפגוע בנו. היו גם אמירות הרבה יותר תקיפות ובומבסטיות.

כבר אז היו מי שהזהירו שכל הדיבורים האלה הם דיבורי סרק ואשליות, כי היהודים תמיד יהיו אשמים בעיני העולם ה'נאור'. גם הצמרת המדינית והביטחונית יכלה להבין זאת. אם כן, אחת מהשתיים – או ששיקרו לנו במצח נחושה או שטחו עיניהם מלראות את המציאות כפי שהיא. בין כך ובין כך, מוטב לכל אלה שלא יוסיפו ללהג באולפנים בארשת ביטחון ושחצנות.

בלי תקוות מהעולם הכול שואלים עכשיו מדוע חיינו עד הטבח הנורא בשמחת תורה, ולא פעלנו לפני שנים להשמדת מפלצת הרשע העזתית, בטרם התעצמה לממדיה הנוכחיים. מדוע לא ראינו כי מול עינינו קם צבא של ממש, המונה עשרות אלפי חיילים מאומנים, שכל מטרתו לרצוח יהודים.

בלי תקוות מהעולם

התשובה הנשמעת היא, שאילו היינו מנסים אז לעשות את מה שאנחנו עושים היום, העולם לא היה מאפשר לנו לעשות זאת. השמדת החמאס ותשתיותיו אינה אפשרית בלי לגרום הרס אדיר לתשתיות אזרחיות, מכיוון שהאסטרטגיה הפושעת של החמאס היא למקם את מתקניו הצבאיים ואת מנהרות הטרור שלו בתוך אוכלוסייה אזרחית. זו המלכודת הגדולה

שכבלה את ידינו כל השנים, בצדק או שלא בצדק.

אבל עכשיו, אחרי הזוועה הנוראה של טבח שמחת תורה, כשלכאורה ברור לכל אדם בר-דעת שאין מנוס מהשמדת החמאס, ויהיה המחיר אשר יהיה – מתברר שהעולם אינו רואה זאת כך. הוא מצפה מאיתנו ל'תגובה פרופורציונלית', כאילו זה משחק שאמור להימשך לנצח. ככל שאנחנו מתקרבים לנקודת ההכרעה ומיטוט האויב הנאצי, אפילו ידידינו מגבירים את הלחץ עלינו לעצור.

המסקנה הברורה היא שאיננו יכולים לתלות את האינטרסים הביטחוניים החיוניים שלנו בהסכמת העולם, ובמובן זה, עצם ההליכה להאג כבר מעניקה מעמד לבית הדין לשפוט את ישראל.

זמן לאחדות

המציאות העצובה הזאת מוכיחה כי אין לנו ברירה אלא לעמוד מאוחדים לא רק מול אויבינו אלא גם מול מדינות העולם. העימותים הפנימיים, והניסיונות להבעיר מחדש את אש המחלוקת בתוך העם – מחלישים אותנו הן בזירה הצבאית הן בזירה הבין-לאומית.

דווקא עכשיו הזמן להתאחד במלוא העוצמה ולהכריע את גורל המלחמה. בכמה וכמה מערכות בעבר עצרו אותנו בדיוק בנקודה הקריטית הזאת, כשהיינו במרחק נגיעה מהניצחון. אסור שזה יקרה עכשיו. אחרי כל הקרבנות היקרים שהקרבתנו במלחמה זו, חייבים לסיים אותה בניצחון מוחץ. נתאחד כולנו, וה' יהיה בעזרנו.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:34	16:55	16:43	16:56	16:58	16:56
17:52	17:53	17:51	17:54	17:56	17:58

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המוליד: ליל שבת-קודש, 9 בערב, 29 דקות ו-5 חלקים ראש חודש שבט: ביום השישי וביום השבת-קודש

פעולת התורה ושמות האמוראים

התורה ניתנה בעשרת הדיברות, וגם העולם נברא בעשרה מאמרות (אבות ה,א). ואכן, קיום העולם תלוי בקיום התורה, כפי שדרשו חז"ל על הפסוק "יום השישי", "מלמד שהתנה הקב"ה עם מעשה בראשית, ואמר להם: אם ישראל מקבלים את התורה אתם מתקיימים". והרמז ב'השישי' הוא ליום השישי בסיוון, שבו ניתנה התורה.

כאשר מציבים את עשרת הדיברות מול עשרת המאמרות נראה שעשרת הדיברות נעלים מהמאמרות, שהרי הם עיקר התורה. ועם זה, עשרת הדיברות ניתנו בעולם הגשמי דווקא ונועדו בעבורו.

הגורם המחבר

מי שמחבר בין הדיברות למאמרות הוא עם ישראל, המכונה "גוי אחד בארץ". בני ישראל הם המחברים את ה'אחד', הקב"ה, ב'ארץ', בעולם. בגמרא (ראש השנה לב,א) חלוקים האמוראים כנגד

מה מקבילים עשרת פסוקי המלכויות שאומרים בראש השנה, אם הם כנגד עשרה הילולים (פרקי 'הלל'), עשרת הדיברות או עשרת המאמרות.

מאחורי כל אחת ואחת מהדעות עומד עיקרון אחד. ראש השנה הוא היום שבו העולם נברא מחדש, ומלכות ה' מתחדשת בעולם. לכן אומרים בו את פסוקי המלכויות, שמספרם עשר, כנגד עשרת הדיברות (התורה) ועשרת המאמרות (הבריאה), שאותם היהודי מאחד בעבודתו וממליך את הקב"ה למלך.

הסדר הנכון

לפי זה יובן מדוע הסדר בגמרא הוא הילולים, דיברות ומאמרות – ולא לפי הסדר הכרונולוגי שלהם – מאמרות, דיברות והילולים. זאת ועוד, הגמרא מקדימה את דברי רב יוסף (האומר שהפסוקים הם כנגד עשרת הדיברות) לדברי ר' יוחנן, אף שר' יוסף חי שלושה דורות אחרי ר' יוחנן!

אלא שעבודת היהודי מיוצגת בהילולים – בפרקי תהילים המשבחים את ה', וגורמים שהתורה (הדיברות) מתאחדת עם העולם (המאמרות). ובמילים אחרות: הילולים שייכים

לאדם, הגורם המחבר את הדיברות עם המאמרות, את התורה עם העולם.

רמזים בשמות

כל אמורא בחר להבליט את העניין המאפיין אותו. ר' לוי אמר "כנגד עשרה הילולים", מפני ששמו מרמז לחיבור – "הפֶּעַם יְלוֹה אִישִׁי אֵלִי" (בראשית כט,לד), וכמוֹכֵן נאמר במדרש בהקשר אחר "קחו עימכם דברים – דרשנים טובים, כגון לוי". ר' יוסף בחר בעשרת הדיברות, משום ששמו רומז להשפעה: "יִסְכֵּף ה' לִי בֵּן אַחֵר" (שם,לכד) – להפוך את הזר, האחר, לִבֵּן. כמוֹכֵן ר' יוסף מייצג את התורה, במאמרו הידוע (פסחים סח,ב) "אם לא יום זה, כמה יוסף יש בשוק!".

ור' יוחנן הקביל את הפסוקים לעשרת המאמרות, משום שעניינו לגלות את העל־טבעי בטבע, כמאמר הגמרא (ברכות נא,א) "הרואה יוחנן (אותיות השם) בחלום, ניסי ניסים נעשו לו". כמוֹכֵן נאמר על רבי יוחנן שהיה בעל בשר ובעל נכסים, והחליפם בתורה. היינו שלקח את העולם ורומם אותו בכוח התורה.

(רשימות חוברת קלג)

אמרת השבוע

לזכור את ה'אחד'

אחד מחסידיו של רבנו הזקן, בעל התניא, היה 'שייבונקי' – איכר פשוט בתכלית, אבל היה מתפלל באריכות, מתוך חיות והתלהבות גדולה. כל תפילה שלו הייתה באריכות – ערבית, שחרית ומנחה, בין בחול ובין בשבת.

החסידים התפלאו לראות יהודי פשוט המתפלל כך, עד מיצוי הנפש, ושאלוהו מניין לו התלהבות זו.

השיב היהודי: "שמעתי פעם אחת מהרבי פירוש על לשון הפיוט 'שמור וזכור בדיבור אחד', והדברים נחקקו בליבי. וכך פירש הרבי: בכל דיבור ודיבור צריכים לשמור ולזכור את ה'אחד'. מהאמרה הזאת של הרבי יש לי התעוררות גדולה בכל מילה ומילה שאני אומר בתפילה".

פינת ההלכה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גיטבורג, המנגיש הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש. עכשיו במאגד מופאר בן שלושה כרכים

להזמנת במשלוח עד הבית: bitly/פינת-ההלכה

קבלת התורה

מן המעיין

ישר לנקודה

"וכל העם רואים את הקולות" (שמות כטו). העם הסתכל בחיצוניות של הדברים, בקולות ובברקים, ואילו "משה ניגש אל הערפל אשר שם האלוקים" – הוא פנה היישר אל הנקודה הפנימית.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

השגת אלוקות במוחש

"רואים את הנשמע, מה שאי אפשר במקום אחר" (רש"י). במעמד הר סיני התחזקה דעתם של ישראל להשיג השגות אלוקות. זו המשמעות בדברי רש"י "מה שאי אפשר במקום אחר" – רק במעמד הר סיני נתעלו למעלה נפלאה כזאת, להשיג השגות אלוקות במוחש ממש.

(ספר המאמרים תש"ד)

שומעים ומיישמים

מה ששמעו בהר סיני ראו אחר־כך בבתיהם, באורח חייהם ובהתנהגותם – ראו את השבת, הכשרות, הטהרה. רואים את הנשמע. שלא כמו מי שאצלם הדברים מסתיימים בשמיעה בלבד; בהתנהגות היום־יומית אין נראה סימן מכל התורות ששומעים.

(שארית מנחם)

בדוגמת העתיד

ראיית האלוקות שזכו לה ישראל במתן תורה

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק כ"ד שבט	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל ענדים פרק ד"ט	הל שפיות פרק א"ג	פרק ד"ו	פרק ד"ט	פרק י"ב	הל' שאלה ופיקוח פרק א"ב	פרק ג"ה
פרק א' ליום	הל' מאכלות אסורות פרק ו'	פרק ז'	פרק ח'	פרק ט'	פרק י'	פרק יא'	פרק י"ב

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 0587554144 וקבלו מדי יום את השיעור שבחרתם • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 033062770

חורף.
ליל שבת.
תה מפנק.

גל אורן לונדון BSO

החורף כבר כאן ואיתו לילות שבת הארוכים.
התקדמו לבר המים ההיברידי נעם 2, שיאפשר לכם
ליהנות ממים חמים וקרים למהדרין לאורך השבת.

מוקד הזמנות:
077-230-47-57

נעם 2
מבית אפיקים שבת

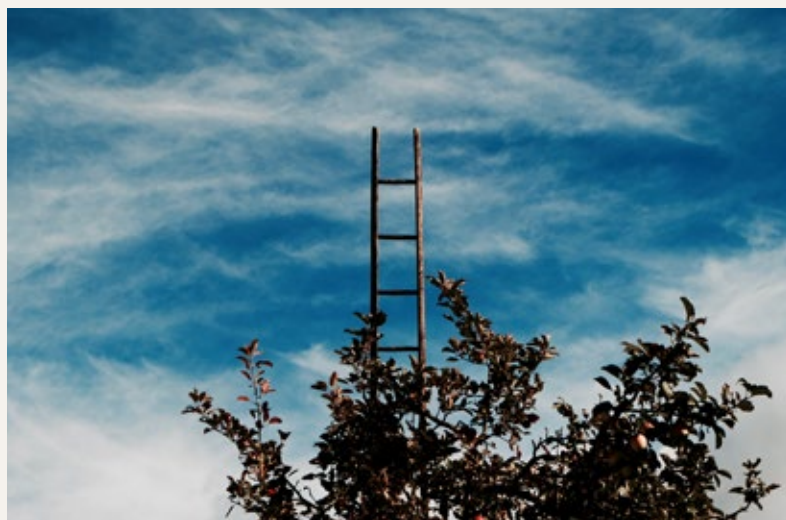
לקראת המהפך

משפיע ומקבל. במעמד הר סיני הוקדמו הנשים לגברים. הקב"ה ציווה את משה (שמות יט, ג): "כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל". 'בית יעקב' אלו הנשים, ו'בני ישראל' אלו הגברים. משה נצטווה למסור את דבריו תחילה לנשים ורק לאחר מכן לגברים. המדרש מבאר (מכילתא ופירוש רש"י על הפסוק) שהציווי שלא לאכול מעץ הדעת נאמר לאדם בלבד, ואז באה חווה וגרמה קלקול לעולם כולו. אמר הקב"ה: "עכשיו אם אני קורא לנשים תחילה, הן מבטלות את התורה". לכן הקדים את הנשים.

איש ואישה מייצגים את כוח ההשפעה והנתינה ואת כוח הקבלה והקליטה. האיש הוא בבחינת 'משפיע', ואילו האישה בבחינת 'מקבל'. כוח ההשפעה כשהוא לעצמו אין לו קיום, כל עוד אין לו חיבור עם כוח הקבלה והקליטה. לכן האיסור לאכול מעץ הדעת, שניתן לאדם בלבד, לא התקיים, מכיוון שלא נקלט בכוח הקבלה של חווה.

חז"ל (יבמות סג, א ובפירוש רש"י) המשילו זאת לתהליך אפיית לחם. הגבר חורש וזורע, דש וזור, אבל אחרי כל זאת הוא מביא הביתה חיטים שאינן ראויות לאכילה. רק כשהאישה לוקחת את החיטים, טוחנת אותן לקמח, לשה מהן עיסה ואופה לחם – מתקבל מזון ראוי לשמו. זו מעלתה המיוחדת של האישה כ'מקבל', המחברת את הדברים עם מציאות העולם וגדריו.

מעמד הר סיני נועד לתקן את חטא עץ הדעת (שבת קמ"א), ועיקר עניינו לחבר את האור האלוקי עם העולם, על-ידי שהעולם עצמו נעשה כלי לקבלת התורה. לכן מסר הקב"ה את דבריו קודם כול לנשים, המייצגות את כוח הקבלה, מכיוון שעלידי כך יתקבלו ענייני התורה בתוך מציאות העולם ויהיה קיום לתורה.

עלית המקבל. לעתיד לבוא יטהר העולם לגמרי מזוהמתו, ואז גם יקוים "נִקְבָּה תְּסֻבֵּב גִּבְרָ" (ירמיה לא, כא) – האישה, המסמלת את כוח הקבלה, תעמוד במדרגה גבוהה משל הגבר, המסמל את כוח ההשפעה (לקוטי תורה במדבר ג, ז).

זה גם עניינו של מעמד הר סיני, שבו הקב"ה ירד למטה כביכול ויצר חיבור בין הקדושה האלוקית שלמעלה מהעולם עם מציאותו וגדריו של העולם. כאשר המשימה הזאת, של החדרת קדושה במציאות הגשמית, תגיע לידי שלמותה, תבוא הגאולה, ואז תתגלה מעלת ה'מקבל', ולכן דווקא העולם הזה התחתון יעמוד במדרגה העליונה ביותר, ומכאן יאיר השפע האלוקי לכל העולמות (ראו תורת מנחם כרך מ, עמ' 74).

מרגישים עצבניים? חווים מתח וחרדה? אכילה רגשית?
לחברת נטורל סין יש פתרון טבעי ויעיל עבורכם!
פסיפיק פורמולת הצמחים המנצחת שתעזור גם לך
לשפר את מצב הרוח ולהרגיש רוגע ושלווה.

טבעי, בטוח, ללא תופעות לוואי.

שירות לקוחות 02-9924004

להזמנות באתר החברה ונקודת מכירה קרובה לביתך: www.naturalchina.co.il (אתר מאובטח)

החוליה החסרה

השביל השני. נשימתו של משה נעצרה. באותו רגע הבין שהם בידי חיילים שווייצים. אילו היו פונים לשביל השני, היו נופלים היישר לידי הגרמנים.

הילדים הועברו למחנה צבאי גדול, ומשם נשלחו לציריך, לצריף גדול שבו היו פליטים רבים. כאן יש קטע שחסר לגרילק בזיכרון, והוא זוכר רק שפתאום היו בבית משפחה שבו חייכו ודיברו אליהם בחביבות.

בשלב מסוים הודיעו לילדים שכעת מפרידים ביניהם, וכל אחד מהם יאומץ בידי משפחה אחרת. ארבעת הילדים ניסו להתנגד. בכיות, הקאות, היאחזות בכיסא ואינסוף דמעות, אך לבסוף בוצע הדבר.

את משה אימצו דניאל ואסתר לווינשטיין, והשתדלו מאוד להקל את סבלו ולפנקו ככל האפשר. הוא חי בביתם כשנה וחצי, עד שהוריו הצליחו להינצל והתאחדו עם ילדיהם מחדש. בשנת תש"ו עלו יחד לארץ.

הילד גדל לרב משה גרילק, סופר, עיתונאי ומרצה ידוע. שנים רבות תהה כיצד מצאו מכרי הוריהם את הילדים, בשעה שהפתק ובו שמם וכתובתם הושמד ביער.

כעבור שנים, בעת ששהה בציריך לשם מסע הרצאות, התקשר לרבנית רוזנגרטן, אחת משלוש המשפחות שנמנו עם מכרי הוריו, ושאל לפשר התעלומה.

היא סיפרה שהמשפחות ציפו לבואם של הילדים. הם הרבו לבדוק ברשימות הפליטים שהצליחו להסתגל למדינה. למרבה הצער, שמות הילדים לא הופיעו בהן.

יום שיש אחד נסעה גברת רוזנגרטן לבקר חולה שהיה מאושפז במרכז הרפואי בלוזאן. פתאום שמעה מאחד החדרים קול של ילד מדבר בצרפתית. הילד אמר: "אני לא יודע מתי נכנסת השבת", אמר הילד. האישה שאלה אותו לשמו ולציריך: "מצאנו את הילדים".

האישה עמדה כהלומת רעם. היא צלצלה מייד לציריך ובישרה: "מצאנו את הילדים!".

התברר שאחותו הקטנה של משה חלתה ולא רצתה להתפנות לחדר מיון בלי אחיה. משה נסע איתה, ושם כיוונה ההשגחה העליונה שהגב' רוזנגרטן תמצא אותם.

(על-פי 'מספרים סיפורים', 'משפחה')

בדיעבד התברר שזה היה צומת גורלי. פתאום הופיע חייל מאי-שם. "בואו הנה!", קרא בגרמנית. גרילק נרעד. הוא הודרך שבמקרה שייתפסו בידי הגרמנים עליו להיפטר מהפתק שבו רשמו הוריו את כתובת המכרים בציריך. הוא מיהר לבלוע את הפתק.

החייל התקרב אל הילדים, ובלי לומר דבר דחף אותם לתוך רכב צבאי. לאחר נסיעה ממושכת הגיעו לביתן קטן. החייל הכניס אותם פנימה

התעלומה נפתרה. הרב משה גרילק

פתאום שמעה מאחד
החדרים קול של ילד מדבר
בצרפתית. "אני לא יודע
מתי נכנסת השבת", אמר
הילד. האישה שאלה אותו
לשמו ומיהרה לטלפן
לציריך: "מצאנו את
הילדים"

והורה להם: "הורידו את הראש".

לא הרחק משם צעד פטרול גרמני, והחייל שאספם לא רצה שהללו יראו אותם. הוא הסביר למי שהיה בביתן, נראה לקצין, שראה ילדים צועדים בשביל ובהמשך שמע יריות מכיוון

שלושים שנה נשא עימו הרב משה גרילק תעלומה שלא ידע את פשרה, עד שיום אחד היא נפתרה במהלך מסע הרצאות בשווייץ.

סיפורנו התרחש ביער עבות, בגבול צרפת ושווייץ. משה היה אז בן שש. עימו הייתה אחותו חווה, בת החמש. הם נולדו באנטוורפן שבבלגיה, ועם פרוץ מלחמת העולם השנייה נמלטו עם הוריהם לצרפת. ואולם במהרה מצאו עצמם נרדפים בידי הגרמנים ומשתפי הפעולה משלטון וישי.

לא עברו הימים ושליחי השטן גילו אותם. ההורים החליטו לנסות להציל לפחות את הילדים. הם מצאו אישה צרפתייה שהסכימה, תמורת תשלום הגון, להסתכן ולהבריח את הילדים לשווייץ.

אל משה ואחותו צורפו עוד שני ילדים – נחמה ונחום, ילדי משפחת ברונר, מכרי הוריו של גרילק, שנמלטו עימם מבלגיה לצרפת. על משה הצעיר הוטל להיות 'המבוגר האחראי'.

בדרך כלשהי הצליחו הגרילקים להודיע למכרים יהודים בשווייץ שילדיהם אמורים להגיע אליהם. רגעי הפרידה היו קשים מנשוא. דמעות זלגו מעיני האם, וגם משה פחד מאוד. האחות הקטנה גם הייתה חולה ביום הפרידה, דבר שהוסיף על הכאב וייסורי הנפש.

ארבעת הילדים נסעו עם האישה הצרפתייה ברכבת עד נקודת הגבול שבין צרפת לשווייץ. הם התקדמו לעבר עמדת השמירה. השוטר איים על האישה: "אפתח עליכם באש". המילים האלה הפחידו מאוד את משה הקטן. "אנחנו סתם מטיילים באזור", השיבה הצרפתייה בנינוחות, והובילה את הילדים אל היער הצמוד לכביש. למזלם, השוטר הפסיק להתעניין בהם.

בשלב מסוים נפרדה האישה מהילדים והורתה להם להוסיף ללכת בשביל עד שיחצו את הגבול. משה זכר היטב את הפחד שאפף אותו. הוא הוביל את שלושת הילדים בין העצים הגבוהים, ואף-על-פי שבשביל היו סימנים של צועדים שפסעו בו לפנייהם, לא היה להם מושג לאן הם הולכים ומה ממתין להם בסוף השביל.

ארבעת הילדים הגיעו לפרשת דרכים קטנה. השביל התפצל לשניים. הם עמדו וחיוכו. משה הקטן התקשה להחליט לאן לפנות, ימינה או שמאלה.

הכתובת החדשה לכל עניין יהודי

כל השירותים של בתי חב"ד בישראל במקום אחד

chabadisrael.co.il

Best
השכרת רכב
בפריסה ארצית

יְרוּשָׁלַיִם ✪ איירפורט סיטי
הרצליה ✪ ביתר עלית
תל אביב ✪

לפרטים: * 8883

בס"ד

החזרי ההלוואות שלכם
גבוהים ומפוזרים?

איחוד ההלוואות לאסוף הכל להלוואה אחת

יוסף מנחם עם 41
שנות ניסיון בבנק דיסקונט

שיחת ייעוץ חינם
דובר בנקאית שוטפת

074.780.2850

eliko.web.studio

ב"ה

שוב פספסת את שיחת השבוע?...

מנני דיגיטלי לשיחת השבוע
ב-10 ש"ח בלבד

חדש!

עשו מנני עכשיו וקבלו מדי שבוע
את עלון השבת הותיק והאהוב ישירות למייל:
chabadisrael.co.il/alonichabad

רציתי לשאול
עם הרב מאיר אריה שמרלינג
ראש ישיבת חב"ד ליובאוויטש 'חזון אליהו', תל-אביב

**קשה לי לאמץ את הלימוד בקול,
ונוח לי ללמוד בקריאה בעיניים בלבד.**

אכן, שיטת הלימוד המקובלת בעולם היא בקריאה בעיניים בלבד ולא בהשמעת החומר הלימודי בקול. מי שהורגלו ללמוד בדרך זו מתקשים לעיתים לסגל לעצמם את לימוד התורה בקול ובדיבור. אבל כדאי מאוד לעשות את המאמץ וללמוד בדרך זו דווקא.

ראשית, מצוות תלמוד תורה נלמדת מהפסוק (דברים 17:13) "וְדִבַּרְתָּ בָּם", ונפסק בשולחן ערוך (הלכות תלמוד תורה פרק ב הלכה יב) שהלומד בלחש לא יצא ידי חובת לימוד תורה. בגמרא (עירובין נד,א) מסופר על תלמיד ששנה בלחש ונשתכח ממנו תלמודו. בהקשר זה הגמרא מביאה את הפסוק (משלי 1:27) "כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם וְלֹכֵל בִּשְׂרָוֹ מִרְפָּא" ודורשת: אל תקרי 'לְמַצְאֵיהֶם' אלא 'לְמוֹצֵאיהֶם' – בפה, בדיבור.

אמנם עיקר הלימוד הוא ההבנה השכלית (ובתורה שבעל-פה אין יצא ידי חובת לימוד תורה בלי להבין).

ובכל זאת יש כמה יתרונות ללימוד בדיבור:

(א) "הקול מעורר את הכוונה" – השמעת הדברים בדיבור מביאה לידי הבנה טובה יותר, משום שלדיבור שורש עמוק בנפש.

(ב) מוסבר בספר התניא (פרק לח) שעלידי הלימוד בקול מזדככים גם הגוף והנפש הבהמית, בשונה מהבנה בשכל בלבד, הקשורה לחלק הרוחני בלבד.

(ג) לימוד התורה נועד ליצור חיבור עם נותן התורה. כדי שאדם מוגבל יוכל להתחבר עם הקב"ה הבלתי-מוגבל, הוא מוכרח 'לצאת' ממגבלות מציאותו, כמו שאומרים בתפילה "ונפשי כעפר לכול תהיה" ורק אז "פתח ליבי בתורתך". כאשר הלימוד נעשה גם בפה, בדיבור, היינו שהאדם יורד ממעלתו ומבטל את מציאותו, דווקא אז הוא נעשה כלי לתורתו הבלתי-מוגבלת של הקב"ה, ותורתו משתמרת.

הלכה למעשה
הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

כיבוד חותן וחותנת

**שאלה: האם מצוות כיבוד
אב ואם חלה גם כלפי הורי
בן/בת הזוג?**

תשובה: על הפסוק בפרשתנו (יח,2) "ויצא משה לקראת חותנו", אמרו במכילתא: "מכאן אמרו, שיהא אדם מוכן לכבוד חמיו". וכמו-כן למדו ממה שאמר דוד לשאול חמיו (שמואל א' כד,יא): "וְאַבִּי, רָאָה גַם רָאָה...". ואכן בטור ובשולחן ערוך נאמר: "חייב אדם לכבד חמיו". ומדובר גם בחמותו, והאישה ככיבוד חמיה וחמותה.

במדרש תהילים נאמר: "מכאן שחייב אדם בכבוד חמיו בכבוד אביו". אלא שבתלמוד לא נזכר הדבר, ואף הרמב"ם לא הזכיר דבר זה כלל. ואכן הב"ח, הש"ך, ברכי יוסף, פתחי תשובה וערוך השולחן כתבו שצריך לכבד את חמיו כמו שאר

זקנים חשובים, כגון לקום לכבודו, ולא ככיבוד הורים ממש (אם מפני שדברי המדרשים שנויים במחלוקת, אם מפני שגם המדרשים לא התכוונו להשוות את כיבוד חמיו לכיבוד אב ואם ממש לפרטיו, אלא לחיוב דרבנן של כבוד, מכיון שזה כבודו של בן הזוג).

מקורות: מדרש תהילים פרק ז. ארחות חיים, דין כיבוד אב ואם. סמ"ק, מצווה נ. ס' חרדים, מ"ע מה"ת רפ"ד. טור, ב"י ושו"ע ונ"י, יו"ד סי' רמ כ"ד. שו"ת יחיה דעת ח"ו סי' נא. אנציקלופדיה תלמודית, סוף ערך 'כבוד אב ואם' כרך כו טור תעו. וראה רשימת הדינים (של הרבי) עמ' רכו ס"ג.

תיקון: במדור שעסק ב"ו בשבט (לפני שבועיים) נכתב כי הפרי היחיד שחונט השנה לפני ט"ו בשבט הוא שסק. העירנו האגרונום ר' מיכאל כפלין שהייתה חנטה מוקדמת גם בזנים מסוימים של אפרסקים ונקטרינות, וכמו-כן בלימונים ובזן חדש של תפוז דם.

מחלקת המודעות (בלנד) של 'שיחת השבוע':
טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

עוזי קפלון

תקציר: נקשלה התכנית לגרם לאצבון לעזב את הפתה; הוא מוסיף לשקר במצח נחושה ומצהיר שבביתו הדליקו את התנכיה כמהדרין מן המהדרין

בפתיון

אמונת חכמים, כמו... כמו קרח! צפה ועלתה ההשואה במוחו. "אין חדש תחת השמש", סכם בלבו בעגמה. ואז, באותו רגע, נצנצה במחשבתו תכנית גאונית! כן, דוקא 'בזכותו' של קרח... גדעון פליפה התרגש והתפעל מן התכנית של עצמו, עד שבקשי הצליח להקשיב להמשך השעור. אחרי התכנית הזאת לא היה לו ספק, אצבון לא ישאר עוד במחצתם. בעיני רוחו כבר ראה את אצבון נוטש את הפתה.

בהפסקה, בקצה החצר, שתי גדעון את חבריו בתכנית. "אתם מבינים?", טען בלהט, "אצבון זה לא קרא ולא שנה, ואין שום סכוי שהוא מכיר את המדרש הזה על קרח! הוא יפול ברשת שלנו כפרי בשל, אתם תראו! הנה, הוא מגיע. מנסה להקשיב לנו", הוריד את קולו ללחישת. "זכרו, אנחנו כאלו לא רואים שהוא מקשיב! אליצפון, תתחיל!"

"גם אני הייתי רוצה לזכות ללבש טלית שקלה תכלת", קרא אליצפון. "בטח! הרי זה מהדרין מן המהדרין... אבל למי יש כסף בשביל פליפה הרבה צבע תכלת", סים באנחה. מישאל קרא לעצמו: "כן, אבל אם הטלית כלה תכלת, בטח החוטים עצמם כבר פטורים מתכלת, אז זה יוצא קצת פחות צבע..."

כפי שצפו הנערים, אזניו של אצבון אכן הודקפו בקשב רב. הוא לא אותה כי שמע את תכן השיחה, אך בלבו גאתה השמחה: הנה, עכשו יש לו הזדמנות להוכיח להם כי דוקא הוא מהדר בציצית יותר מהם! עוד הלילה, גמר בנפשו, אגור את חוטי התכלת מטליתי, ובמקום זאת אצבע את כלה בתכלת, כמהדרין מן המהדרין! קד אופיע מחור בפתה, והם יראו ויתבוששו להם!"

ומה באשר לעלות הכספית הגבוהה של צבע התכלת האמתית? גם לזה היה לו פתרון... בסוף היום, כאשר יצא אצבון לביתו ולקח בחשאי את קסת הדין שלו עמו, ידעו הנערים בודאות כי אצבון פלע את הפתיון.

המשך יבוא

השעור הבא החל, וקולו של רב הרפינס התרונן ברחבי בית המדרש: "מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן". רב הרפינס, כמלמד ממחה, הרים את שתי ציציותיו הקדמיות בשתי ידיו. "הבה, תלמידים! עשו כמוני! הרימו כלכם את ציציותיכם בידיכם".

כל התלמידים הניפו בציתנות את ציציותיהם קדימה. זה היה מחזה יפה, לראות את שורת הציציות הלבנות, המנמרות בחוטי התכלת, לקים מה שנאמר: "ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת".

"כעת, לאור השמש, רואים אתם היטב את

ההבדל בין החוטים הלבנים בציציותיכם לבין חוט התכלת", אמר המלמד. "אבל האם תדעו להבחין ביניהם גם בחשכת הלילה?"

התלמידים הנידו בראשיהם לשלילה. ורב הרפינס המשיך: "ויבכו, מי מכס שיהיה ער מחור בבקר זמן מועט לאחר שיפציע השחר, טרם הגיע החמה, יוכל לבדק בציציותיו ולגלות את הרגע המדויק שבו אפשר להבחין בין תכלת ללבן. רגע זה הוא ההבחנה התכלת זמן קריאת שמע!", סכם רב הרפינס, "ו...אצבון, אפשר לעזב את הציציות", הוסיף, כששמטו נתקל באצבון שמפאת חסר הקשבה, לא הבין שמתר כבר להוריד את הידים ונשאר תקוע עם הידים מושטות קדימה...

גדעון הביט אף הוא באצבון בכעס גדול והמחשבות סערו במוחו. "בטח! גם לו תכלת ולבן בציציותיו כיהודי פשר, אך בלבד? בלבד אין טפת

דבר התורה שלי

מבחן למשה רבנו

אורח בא למדבר סיני - יתרו, חותנו של משה רבנו. הוא בא להתגיר. קדם לכן - מספרים חכמינו זכרונם לברכה - עבד את כל סוגי העבודה הזרה שבועולם.

כזכור, בפרשת שמות ספר שמשה רבנו היה רוצה הצאן של יתרו חותנו, כנאמר: "ומשה היה רצה את צאן יתרו חתנו כהן מדין".

חכמינו אמרו שהקדוש ברוך הוא בחר את משה בהתנהגות עם הצאן של יתרו, והחליט שהוא המתאים להיות המנהיג של עם ישראל.

מה משה היה עושה? כשהיה מאכיל את הצאן, היה מוציא קדם כל את הקטנים, כדי שיאכלו את העשב הרך; אחר כך את המבגרים, שיאכלו את העשב הבינוני; ובסוף את הצעירים והחזקים, שיאכלו את העשב הקשה.

אף האם מתאים שה'מבחן' למשה רבנו יהיה ברעית צאן של גוי עובד עבודה זרה?

אלא המבחן של משה נועד לבדק את מדת הסבלנות שלו. מנהיג ישראל צריך להיות רחמן אפלו על מי שחטאו בעבודה זרה, שזו עברה גם לבני נח (שאינם יהודים).

ואכן, משה גלה אכפתיות לא רק ליתרו עצמו, אלא אפלו לצאן שלו. אמר הקדוש ברוך הוא: אין ראוי ממשה להיות 'הרוצה הנאמן' - כפי שהוא מכנה בספר הזהר - של עם ישראל.

ואכן, משה רבנו היה מנהיג מסור ואוהב לכל עם ישראל, ודאג להם לא רק ברוחניות, כאשר למד אותם את מצוות התורה, אלא גם בגשמיות, כמו רוצה צאן - שיהיה להם מה לאכל ומה לשותות, עד שהביא אותם לארץ ישראל.

(על פי תורת מנחם, כרך לט, עמ' 38)

מה רבו מעשיך ה'

יצור עם מנוע סילון

המטוסים הראשונים טסו בעזרת מדחפים, ורק לפני כשבעים וחמש שנים המריא המטוס הראשון שהיה מציד במנוע סילון. אבל כבר בששת ימי בראשית נברא יצור המשתמש בהנעה סילונית.

הפירו את הדיונון, בעל-חיים מימי, שיש לו מראה מוזר למדי, אך הוא מרתק מאוד.

לדיונון אין סנפירים, והוא מתקדם במים בכוח הסילון. הוא יורה מים במהירות מתוך גופו, וכך מניע את עצמו קדימה.

שמו של הדיונון נתן לו בזכות עוד תכונה מיוחדת שהעניקה לו. כשהוא רוצה להמלט מטרור, הוא משחרר למים ענן פקה דמוי דיו, והענן מסתיר אותו מהטרור. השם דיונון משלב שתי מלים: דיו ונון (דג).

עוד תכונה מיוחדת שלו היא היכלת לשנות את צבעו ולהתאים אותו לרקע שמאחריו. כך הוא מסוה והטרור איננו יכול להבחין בו.

לדיונון שתי זרועות המשמשות לציד, והן מצוידות בכפתורי הדבקה. הוא נזון מדגים, סרטנים, חלזונות מים ואף מדיונונים קטנים.

לדיונון שלושה לבבות, מוח גדול וראיה מצוינת. הדיונונים נחשבים חכמים מאוד. הם יכולים לצאת ממבוך ולפתור בעיות. המראה שלהם עשוי להטעות. הם חדים מאוד וקולטים כל תנועה במים.

בים התיכון מצוי דיונון קטן יחסית, שגדלו בין 15 ל-30 סנטימטרים, ולעתים נדירות הוא מגיע לגדל של 50 סנטימטר. אך בעולם יש דיונונים גדולים מאוד.

במקום הראשון נמצא הדיונון העצום, שארכו יכול להגיע לחמש-עשר מטר. כל עין שלו היא בגדל של פדורסל (!). הוא חי בעמקים של יותר מאלפים מטר, בימים שסביב יבשת אנטארקטיקה.

ויהי אור

21

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: האופה לשעבר פשלים את חובו ומקבל את סוקר את תבולת הבית ולא מוצא שום דבר יוצא דופן. ואז נזכר ששכח לבדוק את האזור החשוב ביותר – את הפרמף

מפירים את הספור על הגוי שותר על עסקה גדולה כדי שלא להעיר את אביו משנתו, ובשכר זה קבל אחר-כך עשר רב? ובכן, כשאבא או אמא נחים, יש להשתדל לשחק בשקט, כדי שלא להעיר אותם.

הלכה בשבוע

"קצינים וחיילים באים לבקש סליחה"

יו"ר מוזיאון גוש קטיף בירושלים חוזר לחיים בחבל הארץ היפהפה, משחזר את הגירוש הנורא, ומשדר אופטימיות על רקע היוזמות להקמת מפעל ההתיישבות מחדש

"לא ניתן להשכיח את מה שהיה, עד שנשוב לגוש". וסרטיל

שפונה מימית ולאחר מכן מאלי סיני, שאילו היו מקימים מוזיאון אחרי העקירה מסיני, לא היינו מגיעים לעקירת גוש קטיף. רבים נכנסים עכשיו למוזיאון ומבקשים חולצות 'חוזרים הביתה לגוש קטיף'.

הסליחה. יש כאן תופעה מרגשת של מי שהיו קצינים וחיילים בעת הגירוש ובאים לבקש סליחה. הם מבקשים לפרוק את המחנק הנורא שהם חשים, ובאים להתנצל על העוול שנטלו בו חלק. הפכנו לכותל הדמעות של רבים מהם.

שבר ואהבה. עוד תופעה מרגשת גילינו בסיורי בר-מצווה: מאות ילדים שנולדו בתקופת הגירוש נושאים שמות של היישובים, או שמות הזדהות עם גוש קטיף. זה ממחיש עד כמה הגירוש יצר שבר גדול ובה בעת הזדהות עמוקה עם המתיישבים ועם גוש קטיף.

הקונספציה. קודם הגירוש הזהרנו בדיוק ממה שיקרה, והכול, לצערנו, התרחש. לא רצו להקשיב לנו. עכשיו אנשים שהיו בקצה השמאלי של המפה באים להזדהות. אפילו הערבים העזתים נהנו כשהיה שלטון יהודי שם. שנים אחרי הגירוש עוד התקשרו אליי עובדים שלי, ערבים, וסיפרו בבכי על האכזריות של שלטון חמאס ועל סבלם.

החזרה לגוש. אין לנו ברירה אלא לחזור ולהתיישב בחבל עזה. ככל שנהדהד את זה יותר חזק, ככה זה יתרחש יותר מהר. שום פתרון אחר לא יצליח, אלא יביא צרה גדולה יותר. נקווה מאוד שהמנהיגים יפנימו זאת.

נפתח ברחוב שערי צדק 5 בירושלים ב"א באב תשס"ח. הרב וולפא ביקש ממני לנהל את המוזיאון. יש לנו כאן שחזור הפסיפס של בית הכנסת העתיק בעזה מלפני 1600 שנה, תיעוד מגוש קטיף בתפארתו, תיאור המאבק הכתום, תמונות העקירה ועוד.

המבקרים. ביקרו כאן עד היום רבבות מכל קצות הקשת; תלמידי בתי ספר, מסמינר הקיבוצים, עמך ישראל ותיירים מכל העולם. מאות עבודות מחקר ויצירות על הגוש, ספרים, סרטים והצגות, נעשו בעקבות המוזיאון. לא ניתן להשכיח את מה שהיה, עד שנשוב לגוש. בעקבות המלחמה באים מכל העולם לסקר ולהתעניין.

חודש הגוש. החודש הזה מצוין במוזיאון כ'חודש גוש קטיף'. בכ"ב בשבט תשל"ז חנך ראש הממשלה אז, יצחק רבין ז"ל, את היישוב הראשון בגוש קטיף – נצר חזני. בימים אלה, כאשר חיילינו חוזרים למקומות שבהם פרחו היישובים, החזרה לגוש היא כבר לא רק חלום אוטופי. מי שלא רצה להבין את משמעות העקירה, נאלץ להבין זאת בדרך הקשה.

לא נשכח. אמר לי אבי פרחן,

תעודת זהות. שלמה וסרטיל, בן 75, תושב ירושלים, יו"ר מוזיאון גוש קטיף. בילדותו למד בבית ספר 'חורב', שירת בצה"ל כמפקד בחיל החינוך, ובמשך שנים עסק בהוראה וחינוך.

התיישבות בגוש. התיישבנו בגני טל בשנת תשל"ז. היינו מראשוני המתיישבים. זו הייתה חוויה מדהימה, לבוא למקום שיש בו רק דיונות חול, ולהפריח את השממה. עסקתי בחקלאות: גידלתי פרחי גרניום לייצוא. כל מדינות אירופה קנו מאיתנו. ביום אחד הכול התרסק.

הגירוש. קרעו אותי ממפעל חי. ביום הגירוש נכנסו אלינו הביתה קרוב למאה חיילים. עד אותו רגע לא הורדנו תמונה מהקיר ולא ארזנו אפילו כפית. השפילו אותנו, רמסו את חיינו ופגעו בנפשנו. היינו כיפת הברזל של עוטף עזה והארץ כולה, והפכו אותנו לעבריינים. אבי כוכבי, שהיה מפקד אוגדת עזה ובעתיד הרמטכ"ל, בא אליי הביתה ביום הגירוש. דיברנו שעותיים, והוא אמר לי בפירוש של ישראל לא יהיה עוד מודיעין אחרי ההתנתקות.

המוזיאון. אחרי הגירוש הצהיר הרב שלום-דב וולפא שלא ייתן להשכיח את מה שהיה, והכריז על הקמת המוזיאון. המקום

המנורה מהגוש השמורה במוזיאון חזרה בימי החנוכה לעזה

זו המשימה שלנו

דמי ניהול בפנסיה 80% הנחה = 1.3% בשו"ת | 0.13% בצבירה | (חיסכון של כאלף בשנה)

חיסכון

להצטרפות מהירה צרו קשר < 077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפןבסד

basad.co.il

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא